

כל דא לא דן ליה כדקא חזי ליה
 דן עמיה רבניה ואמריקין יומא חד
 דאלף שנין א בר אינון שבטי
 דמסר ליה לרזי שלבא דלא הוה
 מברמיה כלום מ כנוגא דא לא דן
 לכיכ בעובדיה בישין דאיהו עביד
 דאי הכי לא יכיל עלמא לאחיקיימא
 קודשא כריץ הוא אריץ רבניה
 דיקיא ועם רשימא יתיר מצדיקיא ג
 עשימא בגין דילמון התיבתא שלימתא
 יומון במאי עלמא ובפלמא דאחי
 דכתוב (משלי יג) הו אני באם יי
 אם אלוסין ונר כי אם בשב רשע
 ו היתה ו היתה בעלמא דין והיה
 א דאתי ועל דא אריץ רבניה לן
 א בגין דיוסוק מנהון בועא טבא
 א כמה דאסוק אכיהם מנהון
 א בועא טבא ורשעא וחולקא טבא
 א אבל קודשא כריץ הוא מדקדק
 דיקיא תרזי בכל עובדין דאינון
 א בגין דידע דלא יסמון ליימא
 לא ובגלי אכחין לן לא בגיניה
 איהו ידע יצוא וחיקמא דמהימנמא
 א לא בגין לארסא רישיתון בגיגיתו
 א דא עבד ליה לאכרמם דכתיב
 א כינו והאלהים נסה את יאכרמם
 נסה הרמח נס א כמה דאת אמר
 א כינו הרימו נס שאו נס ארים דלא
 א בכל עלמא וועיל דהא אמר
 דא קודשא כריץ הוא ארים דלא
 הם בעיגיתון דכלא דהא הוא דכתיב
 את אברהם אף הכי קמיה בגין
 א דלא בצדיקיא איהו בחין לן
 א רישיתו בכל עלמא צדיק יבון
 טעמא אמר רבי שמעון בגין דקודשא
 הוא כד אחרעי בהו בצדיקיא
 כתיב (שם יג) ויר חסן דכאו
 ואקמיה א אבל בגין דרעלתא
 שא כריץ הוא לא אחרעי אלא
 תא אבל בגימא לא דהא גשמא
 איהו חזי לאתאנרא לעילא ואף

צדיקים גמורים יקסמן בקימה של סתי
 איי טהיום כמה שנים שהם קודמין
 בתחלה בשנת הארבעים של קבון גליה
 והאחרונים כלם לפני ארבע מאות ושמונה
 שנה לאלי הששי כדקאמרן מאן יכנה
 להאי ארכא מאן יתקיים עקוב דהיה
 בין האי זמנא ועל דא אצטעירנא בגשמי
 אמר ליה רבי הא חנינן (מנאסי א) יהי
 אייר יהי רזי הא חזר ואמר במשובת
 יתקום כלל א אמר רבי יהושע אי לאו
 דאשרת חכי אחימאן פומין למצפי
 פורקנא כל יומא דבתיב (ישעי ד)
 חסן ישועות מהו ישועות יאלי המצפיים
 ישועות בכל יום י מה הוא דעמו דרבי
 אלעזר היינו דכתיב (ישעי יג) ורבים
 מישיני אדמת עפר יקיצו משמע דכתיב
 מישיני אלא הם הצדיקים הנקדמים
 בחיימם קודם זה א וכמה שנים הם
 בקדמים רבי יהודה אומר מאתיס יצטר
 שנים רבי יצחק אומר ירדי שנה דכתיב
 (משעי ג) ויריד מלעק ונר ירד שנה
 בקדמים הצדיקים לשאר כל אדם רב
 גמון אמר לשי השיעור שנכלה בעשר
 איל רבי יוסי אם כן הדינה תהיית
 הוה אלא כל התהיות יהיו באותו הזמן
 והאי דאממר כחזין (ישעי י) ואסת
 הרגו וצבא גדול:
 ניקוי רעב בארץ מלכד הרעב הראשון
 אשר היה בימי אברהם רבי
 אבהו סמח ואמר (שם א) ער שתלך במסבו
 נרזי נתן ריהו דחנינן ארבע השקל וארבע
 ומנים משונים זו מזו עמרי הצדיקים לעתיד
 לבא האחד אצו זמן ישנא התכמה בעולם
 וישינו השנה סה שלא הסינו כזה העולם
 דחנינן אמר רבי פנחס השגת הצדיקים
 לעתיד לבא יתור מסלאכי השרת דכתיב
 (ישעי יא) כמים לים מכסים יא השני
 התעסקין (סוף)

איהו דמיא לעשמתא דלעילא וניסא
 על גב דדינקנא דגופא כדוה עלאה
 איהו